

Op wandel met Guido in Leuven, Gent en Ieper

Stef Craps
Universiteit Gent

Het was een waar voorrecht en een genoegen jou te hebben mogen vergezellen op enkele van je *walks* en een aantal van je *talks* te hebben mogen aanhoren.

Dat laatste was met name het geval toen ik als student Germaanse aan de KU Leuven jouw licentievak over Geoffrey Chaucer volgde. Zelden heb ik iemand met zoveel passie, gevoel voor humor en talent voor performance én in zulk mooi Engels les weten geven. Als geen ander beheerste je de kunst oude teksten tot leven te wekken en jonge mensen ervoor warm te maken. We hingen echt aan jouw lippen. Vele jaren later blijven jouw lessen mij nog altijd bij, en als lesgever probeer ik mij aan jouw inspirerende voorbeeld te spiegelen. *A hard act to follow, though!* Je hebt de lat erg hoog gelegd, maar ze ligt daar goed, natuurlijk. *Big shoes to fill*, schreef ik naar enkele jongere UGent-collega's toen ik hun onlangs de vacature bezorgde voor jouw opvolging aan de UCLouvain.

Maar dat wisten ze eigenlijk al, want jij bent uiteraard geen onbekende aan de UGent. Ik weet niet meer zeker of ik degene was die jouw naam liet vallen toen wij jaren geleden op zoek waren naar een gastprofessor die tijdelijk een vak en wat thesisbegeleiding zou kunnen overnemen, maar het staat mij bij van wel. Hoe het ook zij, toen hij viel, heb ik niet nagelaten uitgebreid jouw lof te zingen, verwijzend naar mijn eerstehandservaring van jouw uitzonderlijke lesgeverskwaliteiten. Bij die ene tijdelijke vervanging is het niet gebleven: *by popular demand* werd je jaar na jaar teruggevraagd. Het klikte onmiskenbaar tussen jou en de UGent; ik meen zelfs te mogen stellen dat er iets moois bloeide. Het deed ons veel plezier dat je niet enkel je – door de studenten zeer gewaardeerde – lessen kwam geven, maar bijvoorbeeld ook geregeld deelnam aan afdelingsetentjes en -uitstappen. Je was niet enkel een onderwijsverstrekker maar een volwaardig lid van onze gemeenschap. Samen met mijn andere UGent-collega's hoop ik dan ook van harte dat we ook na je emeritaat nog lang op jou een beroep zullen mogen blijven doen om je liefde voor de Engelse letterkunde

op jouw onnavolgbare wijze door te geven aan onze studenten. Je bent en blijft een graag geziene gast in Gent.

Behalve de middelengelse literatuur heb je mij ook *Flanders Fields* laten ontdekken. Vlak voor ik mijn doctoraat aanvatte, mocht ik mee op een rondrit die jij organiseerde voor buitenlandse studenten aan de KU Leuven langs oorlogskerkhoven en andere overblijfselen van de Eerste Wereldoorlog in de Westhoek, die jij als kind van die regio als je broekzak kende. Tyne Cot, Vladslo... ik ben er sindsdien nog vaak teruggeweest, maar dat bezoek, onder jouw deskundige leiding, was mijn eerste echte kennismaking met ons oorlogsverleden en de Engelse oorlogsdichters, die jij toen reciteerde. Opnieuw werkte jouw fascinatie aanstekelijk: ik ben mij nadien immers gaan toeleggen op de studie van het culturele geheugen en de rol van literatuur in traumaverwerking. Vele jaren na die memorabele rondrit woonde ik in Ieper de lancering bij van jouw en Susans Engelse vertaling van het oorlogsdagboek van je streekgenoot Achiel Van Walleghem, een *labour of love*. Het was een indrukwekkend en ontroerend evenement, waarop ook enkele UGent-studenten aanwezig waren die onder jouw enthousiaste begeleiding aan een masterproef werkten over egodocumenten of literatuur met betrekking tot de Grote Oorlog. Op de receptie achteraf had ik het met onze KU Leuven-collega Vik Doyen – ons recent helaas ontvallen – over hoe jouw ook door hem bijzonder gesmaakte presentatie mij helemaal nostalgisch had gemaakt naar de lessen die ik twintig jaar eerder van jou had gekregen.

Ik bewaar warme herinneringen aan de diverse manieren waarop onze paden elkaar de voorbije decennia hebben gekruist – ik denk bijvoorbeeld ook nog aan een gezellig samenzijn met de Leuvense collega's Engelse letterkunde bij jou thuis in het Groot Begijnhof indertijd – en hoop er daar de komende jaren nog veel aan toe te mogen voegen. Het ga je goed, Guido. *Keep talking the talk and walking the walk!*